Europeiska unionens
officiella tidning

SV
C-serien

C/2025/4990

12.9.2025

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

Kommissionens riktlinjer och rapporteringsmall som utarbetats i enlighet med artiklarna 5.5, 6.6 och 7.3 i direktiv (EU) 2022/2557 om kritiska entiteters motståndskraft

(C/2025/4990)

I. INLEDNING

1. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2557 ([1]) om kritiska entiteters motståndskraft (*direktivet*) syftar till att säkerställa att tjänster som är nödvändiga för att upprätthålla viktiga samhällsfunktioner eller central ekonomisk verksamhet tillhandahålls på ett obehindrat sätt på den inre marknaden. Direktivet stärker motståndskraften hos kritiska entiteter som tillhandahåller sådana tjänster och skapar en övergripande ram för kritiska entiteters motståndskraft med avseende på alla faror (naturliga och orsakade av människan, oavsiktliga eller avsiktliga).

2. För att uppnå en hög grad av motståndskraft har medlemsstaterna skyldigheter enligt direktivet. Kommissionen fick i uppdrag att utarbeta rekommendationer, icke-bindande riktlinjer och en frivillig gemensam rapporteringsmall för att hjälpa dem att uppfylla vissa av dessa skyldigheter. Detta meddelande ger verkan åt artikel 5.5 i direktivet när det gäller utarbetande av en mall för tillhandahållande av viss information till kommissionen, artikel 6.6 i direktivet när det gäller utarbetande av rekommendationer och riktlinjer för att hjälpa medlemsstaterna att identifiera kritiska entiteter och artikel 7.3 i direktivet när det gäller antagande av riktlinjer för att underlätta tillämpningen av kriterierna för att fastställa betydelsen av en störande effekt, med beaktande av den information som medlemsstaterna måste lämna i enlighet med artikel 7.2 i direktivet.

3. Innan detta meddelande antogs rådfrågades medlemsstaterna i enlighet med ovannämnda bestämmelser vid ett seminarium som ägde rum den 3–4 oktober 2024, och gruppen för kritiska entiteters motståndskraft rådfrågades den 12 februari 2025. Ytterligare bilaterala samråd med ombud från gruppen för kritiska entiteters motståndskraft ägde rum skriftligen i mars 2025 och en uppdaterad version delades med gruppen för kritiska entiteters motståndskraft den 7 april 2025.

4. Detta meddelande är inte rättsligt bindande och påverkar inte Europeiska unionens domstols tolkning av EU-rätten.

II. FRIVILLIG GEMENSAM RAPPORTERINGSMALL

5. Den frivilliga gemensamma rapporteringsmallen för medlemsstaterna att tillhandahålla viss information om riskbedömningen till kommissionen, i enlighet med artikel 5.5 i direktivet, fastställs i bilagan.

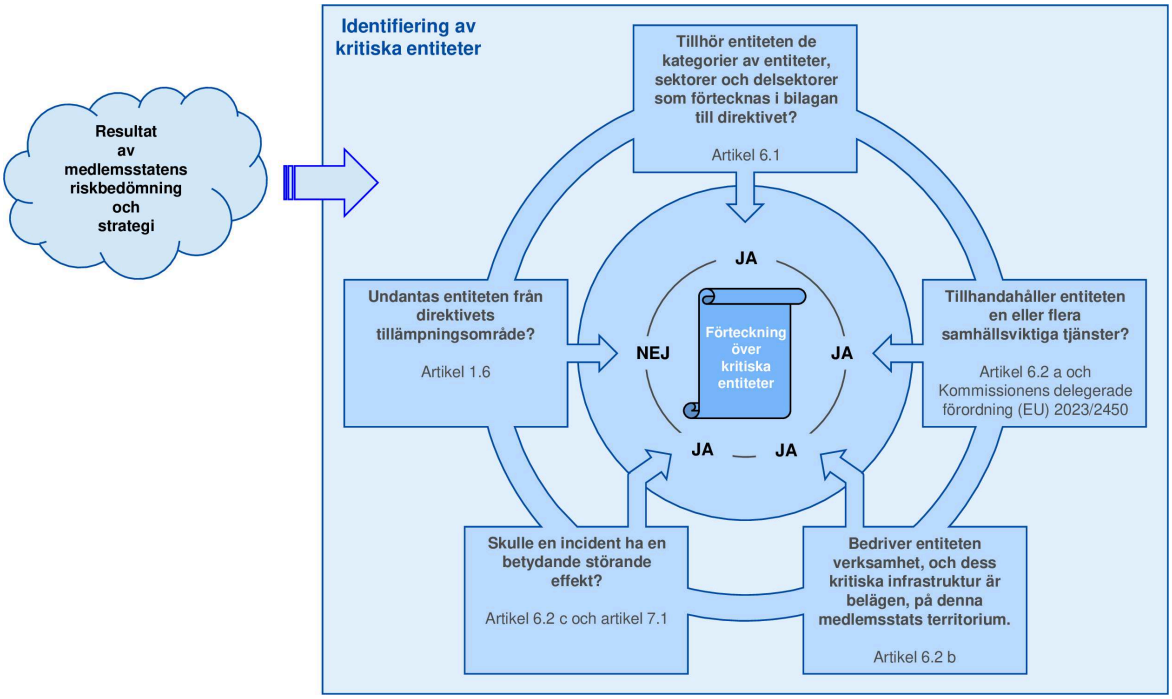
6. Även om denna rapporteringsmall är frivillig till sin natur uppmuntras medlemsstaterna att använda den när de tillhandahåller information i enlighet med artikel 5.4 i direktivet.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2557 av den 14 december 2022 om kritiska entiteters motståndskraft och om upphävande av rådets direktiv 2008/114/EG (EUT L 333, 27.12.2022, s. 164, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2557/oj).

III. ICKE-BINDANDE RIKTLINJER FÖR ATT STÖDJA IDENTIFIERINGEN AV KRITISKA ENTITETER

Figur 1

Processen för att identifiera kritiska entiteter ([2])

7. I samband med stödet för identifiering av kritiska entiteter syftar dessa icke-bindande riktlinjer, mot bakgrund av skälen 3 ([3]) och 16 ([4]) i direktivet, särskilt till att stödja en konsekvent tillämpning på EU-nivå av kriterierna för identifiering av kritiska entiteter.

8. I enlighet med artikel 6.2 i direktivet ”när en medlemsstat identifierar kritiska entiteter enligt direktivet ska den ta hänsyn till resultatet av sin riskbedömning samt sin strategi och tillämpa samtliga följande kriterier:

   a) Entiteten tillhandahåller en eller flera samhällsviktiga tjänster.

   b) Entiteten bedriver verksamhet, och dess kritiska infrastruktur är belägen, på denna medlemsstats territorium.

   c) En incident skulle få betydande störande effekter, enligt vad som fastställs i enlighet med artikel 7.1, för entitetens tillhandahållande av en eller flera samhällsviktiga tjänster eller för tillhandahållandet av andra samhällsviktiga tjänster i de sektorer som anges i bilagan och som är beroende av den eller de samhällsviktiga tjänsterna.”

9. Mot bakgrund av ovanstående bör medlemsstaterna beakta tre huvudelement när de identifierar kritiska entiteter: Resultaten av riskbedömningen, resultatet av den nationella strategin och den kumulativa tillämpningen av kriterierna i punkt 8 ovan.

([2]) Det finns ingen obligatorisk ordningsföljd för identifieringsstegen.

([3]) ”Den inre marknaden kännetecknas av fragmentering när det gäller identifiering av kritiska entiteter, eftersom relevanta sektorer och kategorier av entiteter inte erkänns på ett enhetligt sätt som kritiska i alla medlemsstater. Detta direktiv bör därför åstadkomma en solid harmoniseringsnivå när det gäller de sektorer och kategorier av entiteter som omfattas av dess tillämpningsområde.”

([4]) ”För att säkerställa att alla relevanta entiteter omfattas av kraven på motståndskraft i detta direktiv och för att minska skillnaderna i det avseendet är det viktigt att införa harmoniserade regler som möjliggör en enhetlig identifiering av kritiska entiteter i hela unionen och samtidigt ger medlemsstaterna möjlighet att på lämpligt sätt återge dessa entiteters roll och betydelse på nationell nivå.”

III.1 **Resultatet av riskbedömningen**

10. Skäl 15 i direktivet förklarar att ”medlemsstaternas åtgärder för att identifiera och bidra till att säkerställa kritiska entiteters motståndskraft bör följa en riskbaserad ansats med inriktning på de entiteter som är mest relevanta för att viktiga samhällsfunktioner och central ekonomisk verksamhet ska kunna upprätthållas”.

11. Medlemsstaterna uppmuntras att omsätta resultaten av den riskbedömning som genomförts i enlighet med artikel 5 i direktivet i praktiken för att identifiera kritiska entiteter när det gäller

a) omfattningen av förlusten eller störningen (hög mot låg inverkan) av tillhandahållandet av en samhällsviktig tjänst via en viss entitet

b) sannolikheten för förlust av eller störning (hög mot låg sannolikhet) i tillhandahållandet av en samhällsviktig tjänst via en viss entitet.

12. Risker som är sektorsövergripande eller gränsöverskridande bör ges särskild vikt vid identifieringen av kritiska entiteter, med tanke på deras potential för mer omfattande dominoeffekter på samhällsviktiga tjänster som tillhandahålls av andra entiteter inom de sektorer som anges i bilagan till direktivet.

III.2 **Strategin för att stärka kritiska entiteters motståndskraft**

13. Skäl 13 i direktivet förklarar att ”i syfte att säkerställa ett heltäckande förhållningssätt för kritiska entiteters motståndskraft bör varje medlemsstat inrätta en strategi för att stärka kritiska entiteters motståndskraft (strategin)”. I samma skäl klargörs vad strategin bör omfatta, dvs. ”de strategiska mål och politiska åtgärder som ska genomföras. Strategin bör, i syfte att uppnå samstämmighet och effektivitet, utformas så att den smidigt integrerar befintlig politik och, när så är möjligt, bygger på relevanta befintliga nationella och sektorsspecifika strategier, planer eller liknande dokument”. Strategin ska antas i enlighet med artikel 4 i direktivet.

14. För att uppnå en övergripande strategi för identifiering av kritiska entiteter bör medlemsstaterna säkerställa att deras strategier innehåller en policyram för utökat samarbete mellan de behöriga myndigheterna enligt detta direktiv och de behöriga myndigheterna enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2555 ([5]) i samband med utbyte av information om cybersäkerhetsrisker, cyberhot och cyberincidenter och icke-cyberrelaterade risker, hot och incidenter och i samband med fullgörandet av tillsynsuppgifter ([6]). Eftersom detta kan påverka identifieringen av kritiska entiteter i sektorer som är särskilt utsatta för hybridhot bör medlemsstaterna ta vederbörlig hänsyn till den hybrida karaktären hos hot mot kritiska entiteter när de inför sina strategier och när de bygger upp dem för att identifiera kritiska entiteter. Medlemsstaterna uppmanas att överväga europeiska och internationella standarder som är relevanta för de åtgärder för säkerhet och motståndskraft som är tillämpliga på kritiska entiteter och som kan ligga till grund för medlemsstaternas strategier och därefter deras utnämningsförfaranden och beslut.

15. Enligt artikel 4.2 i direktivet måste strategin innehålla vissa delar, såsom strategiska mål och prioriteringar för att förbättra kritiska entiteters övergripande motståndskraft och en beskrivning av den process genom vilken kritiska entiteter identifieras. De strategiska målen och prioriteringarna skulle på ett användbart sätt kunna ligga till grund för processen med att identifiera kritiska entiteter. Som en del av strategins prioritering skulle till exempel tröskelvärden för godtagbara, tolerabla och oacceptabla risker kunna fastställas. Detta skulle kunna stödja behöriga myndigheters identifiering av kritiska entiteter och ligga till grund för fastställandet av betydelsen av störande effekter.

([5]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2555 av den 14 december 2022 om åtgärder för en hög gemensam cybersäkerhetsnivå i hela unionen, om ändring av förordning (EU) nr 910/2014 och direktiv (EU) 2018/1972 och om upphävande av direktiv (EU) 2016/1148 (NIS 2-direktivet) (EUT L 333, 27.12.2022, s. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

([6]) Strategierna bör vara samordnade och förenliga med nationella strategier och planer för klimatanpassning enligt artikel 5.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj).

III.3 **Kriterier för att identifiera kritiska entiteter**

16. Av artikel 6.2 i direktivet följer att de tre kriterierna i den bestämmelsen måste tillämpas kumulativt, dvs. endast en entitet som uppfyller alla tre kriterierna kan identifieras som kritisk entitet enligt direktivet.

17. Därför, och även med beaktande av att direktivet inte tillämpas i enlighet med artiklarna 1.6, 5.1 och 7.1 i det direktivet, bör följande fem steg beaktas vid identifieringen av kritiska entiteter (se figur 1):

    (a) Omfattar entiteten någon av de sektorer eller delsektorer och kategorier av entiteter som förtecknas i bilagan till direktivet?

    (b) Tillhandahåller entiteten en eller flera samhällsviktiga tjänster?

    (c) Bedriver entiteten verksamhet, och är dess kritiska infrastruktur belägen, på denna medlemsstats territorium?

    (d) Skulle en incident få betydande störande effekter [7] för entitetens tillhandahållande av en eller flera samhällsviktiga tjänster eller för tillhandahållandet av andra samhällsviktiga tjänster i de sektorer som anges i bilagan och som är beroende av den eller de samhällsviktiga tjänsterna?

    (e) Undantas entiteten från direktivets tillämpningsområde [8]?

18. Medlemsstaterna kan välja i vilken ordning de vidtar dessa åtgärder. Direktivet kräver inte att en viss ordning följs.

19. Om det efter att ha följt dessa steg visar sig att en entitet uppfyller de tre kriterierna kumulativt, i enlighet med artikel 6.1 i direktivet, måste den identifieras av medlemsstaten som en kritisk entitet. Skäl 16 i direktivet klargör att ”om ingen entitet uppfyller dessa kriterier i en medlemsstat bör den medlemsstaten inte vara skyldig att identifiera en kritisk entitet i motsvarande sektor eller undersektor”.

    (a) *Omfattar entiteten någon av de sektorer eller delsektorer och kategorier av entiteter som förtecknas i bilagan till direktivet?*

20. I den tredje kolumnen i bilagan till direktivet förtecknas de kategorier av entiteter som motsvarar förteckningen över sektorer och delsektorer som omfattas av direktivet. Nästan alla kategorier hänvisar till relevant sektorslagstiftning på EU-nivå som definierar denna kategori av entiteter. Sådan lagstiftning bör noga övervägas i identifieringsprocessen för att förstå den kategori av entiteter som omfattas av den specifika sektorn eller delsektorn.

21. Särskilda egenskaper inom vissa sektorer bör beaktas vid identifieringsprocessen. Skäl 5 i direktivet klargör att ”när det gäller energisektorn och särskilt metoderna för produktion och överföring av el (avseende elförsörjning) kan det i produktionen av el, när så anses lämpligt, ingå kärnkraftsanläggningars delar för överföring av el, men inte de specifikt kärnkraftsrelaterade delar som omfattas av fördrag och unionsrätt, inbegripet relevanta unionsrättsakter avseende kärnkraft”.

22. När det gäller livsmedelssektorn klargör skäl 5 i direktivet att ”för att säkerställa en proportionerlig ansats och för att på lämpligt sätt återspegla dessa entiteters roll och betydelse på nationell nivå, bör kritiska entiteter därför endast identifieras bland livsmedelsföretag, oavsett om de är vinstdrivande eller inte och oavsett om de är offentliga eller privata, som uteslutande bedriver logistikverksamhet och grossisthandel samt storskalig industriell produktion och bearbetning med en betydande marknadsandel på nationell nivå”.

23. När medlemsstaterna identifierar kritiska entiteter bör de beakta den särskilda betydelsen av vissa sektorer, t.ex. transporter där kust- och inlandshamnar, vägar, flygplatser och järnvägar, i synnerhet när dessa har dubbla användningsområden både för militär rörlighet och för civila ändamål, spelar en viktig roll tillsammans med vatten, energi och digital infrastruktur för att tillhandahålla samhällsviktiga tjänster inom andra sektorer, för sin strategiska betydelse för att säkerställa motståndskraften i försörjningskedjan och för kampen mot olaglig handel och brottslig verksamhet.

---

[7] I enlighet med artikel 7.1 i direktivet.

[8] Artikel 1.6 i direktivet, som anger att direktivet inte är tillämpligt på offentliga förvaltningsentiteter som bedriver verksamhet på områdena nationell säkerhet, allmän säkerhet, försvar eller brottsbekämpning, inbegripet utredning, upptäckt och lagföring av brott.

24. När det gäller entiteter inom banksektorn, finansmarknadens infrastruktur och den digitala infrastrukturen måste medlemsstaterna, i enlighet med artikel 8 i direktivet och förklaringarna i skälen 20 och 21, på grundval av samma kriterier och enligt samma förfarande som föreskrivs i direktivet identifiera kritiska entiteter som tillhör dessa sektorer. De berörda behöriga myndigheterna bör vid behov informera och samråda med varandra när de identifierar entiteter inom dessa tre sektorer, i linje med sin allmänna skyldighet att samarbeta effektivt för att fullgöra sina uppgifter enligt artikel 9.1 i direktivet.

25. Medlemsstaterna bör, när de identifierar kritiska entiteter i enlighet med artikel 6 i direktivet, vederbörligen överväga entiteter som tillhandahåller samhällsviktiga tjänster för undervattensbaserad elektronisk kommunikation och elöverföring ([9]).

(b) *Tillhandahåller entiteten en eller flera samhällsviktiga tjänster?*

26. Även om det primära syftet med kommissionens delegerade förordning 2023/2450 ([10]) (*kommissionens delegerade förordning*) är att upprätta en förteckning över samhällsviktiga tjänster inom de sektorer och delsektorer som anges i bilagan till direktivet, som ska användas av de behöriga myndigheterna för att utföra riskbedömningar, bör samma förteckning även användas senare i identifieringsprocessen för att avgöra om entiteten uppfyller det första kriteriet, dvs. huruvida entiteten tillhandahåller en eller flera samhällsviktiga tjänster.

27. I skäl 4 i kommissionens delegerade förordning anges att ”förteckningen över samhällsviktiga tjänster bör användas mot bakgrund av alla relevanta bestämmelser i direktivet”. Detta inbegriper definitionen av samhällsviktiga tjänster som tjänster som är avgörande för upprätthållandet av viktiga samhällsfunktioner, ekonomisk verksamhet, folkhälsa och säkerhet, eller miljön, samt definitionen av en offentlig förvaltningsentitet ([11]) och bestämmelserna om direktivets tillämpningsområde ([12]), vilka bland annat är relevanta för tillämpningen av det första kriteriet som nämns ovan.

28. I artikel 5.1 i direktivet anges dock tydligt att förteckningen i kommissionens delegerade förordning inte är uttömmande. Det kan därför finnas andra samhällsviktiga tjänster som omfattas av direktivet men som inte förtecknas där. Av den anledningen är de samhällsviktiga tjänster som förtecknas inte nödvändigtvis de enda som ska beaktas när medlemsstaterna tillämpar artikel 6.2 a i direktivet även om förteckningen är en viktig referenspunkt. Den bestämmelsen avser ”samhällsviktiga tjänster”, enligt definitionen i artikel 2.5 i direktivet, i allmänhet, utan att nödvändigtvis begränsas till de samhällsviktiga tjänster som förtecknas i kommissionens delegerade förordning.

(c) *Bedriver entiteten verksamhet, och är dess kritiska infrastruktur belägen, på denna medlemsstats territorium?*

29. Inom ramen för detta steg bör medlemsstaterna kontrollera om entiteterna faktiskt är verksamma, i den meningen att de bedriver sin verksamhet, på medlemsstatens territorium och om de där har kritisk infrastruktur, dvs. om infrastrukturen är fysiskt belägen där. Dessa två delar (verksamhet som utförs av den kritiska entiteten och platsen för den kritiska infrastrukturen) förklaras i skäl 16 i direktivet, där det anges att en entitet bör anses vara verksam på en medlemsstats territorium om den entiteten bedriver den verksamhet som är nödvändig för den eller de samhällsviktiga tjänsterna i den berörda medlemsstaten och om den kritiska infrastruktur som används för att tillhandahålla tjänsten eller tjänsterna är fysiskt belägen i den medlemsstaten.

([9]) Se även det gemensamma meddelandet till Europaparlamentet och rådet, EU:s handlingsplan för kabelsäkerhet (JOIN(2025) 9 final).

([10]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/2450 av den 25 juli 2023 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2557 genom upprättande av en förteckning över samhällsviktiga tjänster (EUT L, 2023/2450, 30.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2450/oj). Den delegerade akten antogs i enlighet med artikel 5.1 i direktivet.

([11]) Artikel 2.10 i direktivet.

([12]) Artikel 1.6 och 1.7 i direktivet.

30. Vid tillämpningen av artikel 6.2 b i direktivet bör en medlemsstats territorium anses omfatta, med förbehåll för de begränsningar som följer av artikel 355 i EUF-fördraget, den medlemsstatens landterritorium och inre vattenvägar samt det territorialhav (och dess bädd och underliggande jordlager) som fastställts av den medlemsstaten i enlighet med FN:s havsrättskonvention (Unclos). Den omfattar dessutom den ekonomiska zon som medlemsstaten och kontinentalsockeln har upprättat, men endast om det finns en förbindelse mellan den kritiska infrastruktur som är belägen i deras ekonomiska zon eller på kontinentalsockeln och de suveräna rättigheter eller jurisdiktioner som en kuststat utövar i enlighet med Unclos i dessa delar av havet, utan att inkräkta på andra staters rättigheter och friheter som garanteras av Unclos. Vid tillämpningen av artikel 6.2 b i direktivet bör medlemsstaterna därför i förekommande fall göra en bedömning från fall till fall för att fastställa i vilken utsträckning kritisk infrastruktur i deras ekonomiska zon och på kontinentalsockeln omfattas.

31. När det till exempel gäller undervattenskablar eller rörledningar som upprättats av andra stater vid utövandet av deras rättigheter enligt artiklarna 58.1 och 79.1 i Unclos och som passerar genom en kustmedlemsstats ekonomiska zon eller kontinentalsockel, ska den medlemsstaten inte vara skyldig att fullgöra sina skyldigheter enligt direktivet med avseende på denna kritiska infrastruktur, i den mån den inte omfattas av dess funktionella suveränitet och jurisdiktion i den ekonomiska zonen och kontinentalsockeln enligt Unclos. Däremot bör undervattenskablar eller rörledningar i en kustmedlemsstats ekonomiska zon eller kontinentalsockel i den staten omfattas av de skyldigheter som fastställs i direktivet, om denna kritiska infrastruktur är kopplad till den verksamhet genom vilken den staten utövar sin suveränitet eller jurisdiktion i den ekonomiska zonen eller kontinentalsockeln enligt artiklarna 56 och 77 i Unclos.

32. Eftersom detta inte nämns i artikel 6.2 b i direktivet bör entitetens etableringsort inte betraktas som en del av detta kriterium. Denna faktor bör därför anses vara irrelevant för processen med att identifiera kritiska entiteter enligt direktivet.

(d) *Skulle en incident få betydande störande effekter för entitetens tillhandahållande av en eller flera samhällsviktiga tjänster eller för tillhandahållandet av andra samhällsviktiga tjänster i de sektorer som anges i bilagan och som är beroende av den eller de samhällsviktiga tjänsterna?*

33. Frågan om att fastställa betydelsen av en störande effekt beskrivs närmare i artikel 7.1 i direktivet, där det anges kriterier som ska beaktas för detta ändamål. Dessa kriterier förklaras närmare i avsnitt IV i dessa riktlinjer.

(e) *Undantas entiteten från direktivets tillämpningsområde?*

34. Om en entitet tillhör en av de kategorier av entiteter som direktivet inte är tillämpligt på enligt artikel 1.6 i direktivet finns det ingen skyldighet att identifiera den som kritisk entitet enligt direktivet.

35. Utan hinder av det rättsliga kravet på att medlemsstaterna ska tillämpa de kriterier som anges i direktivet såsom förklaras i avsnitt III.3 (A–D) i dessa riktlinjer får de också, enligt nationell lagstiftning och i enlighet med unionsrätten, tillämpa skyldigheter för kritiska entiteter som är verksamma inom andra sektorer som anses vara kritiska enligt nationell lagstiftning och som inte anges i bilagan till direktivet.

36. Såsom förklaras i punkt 28 ovan kan medlemsstaterna, även om kommissionens delegerade förordning är en viktig referenspunkt, behöva ta hänsyn till andra samhällsviktiga tjänster än de som förtecknas i kommissionens delegerade förordning. Dessutom får medlemsstaterna, enligt nationell lagstiftning och i enlighet med unionsrätten, besluta att införa motståndskraftsstärkande skyldigheter för entiteter som tillhandahåller andra tjänster än samhällsviktiga tjänster som omfattas av direktivet.

37. Medlemsstaterna får därför, enligt nationell rätt och i enlighet med unionsrätten, identifiera andra kritiska entiteter än de som identifierats på grundval av direktivet ([13]). Eftersom sådana entiteter skulle identifieras på grundval av nationell rätt behöver de därför inte uppfylla de kumulativa kriterier som avses i artikel 6.2 i direktivet och som förklaras ovan.

IV. ICKE-BINDANDE RIKTLINJER FÖR ATT UNDERLÄTTA TILLÄMPNINGEN AV KRITERIERNA FÖR ATT FASTSTÄLLA BETYDELSEN AV EN STÖRANDE EFFEKT

38. Även om det följer av artikel 7.1 i direktivet att alla kriterier måste beaktas när betydelsen av en störande effekt fastställs, får medlemsstaterna ytterligare bedöma dessa kriteriers konkreta relevans mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i det aktuella fallet.

IV.1 **Antalet användare som är beroende av den samhällsviktiga tjänsten**

39. När de tillämpar detta kriterium uppmanas medlemsstaterna beakta

a) både fysiska och juridiska personer som användare,

b) andra kritiska entiteter som användare,

c) det totala antalet användare som är direkt beroende av den samhällsviktiga tjänsten och/eller, i den mån det är möjligt att uppskatta, indirekta användare av den samhällsviktiga tjänsten, dvs. personer som inte är direkt beroende av tjänsten men som skulle påverkas av störningen.

40. När ett tröskelvärde används för att bedöma antalet användare bör det valda tröskelvärdet ta hänsyn till om

a) användarna är koncentrerade till ett visst område eller utspridda i en region,

b) användarna är sårbara grupper, till exempel äldre, personer med funktionsnedsättning eller barn,

c) det finns ett tidskritiskt beroende av respektive samhällsviktiga tjänst, till exempel av operatörer av markbaserad rymdinfrastruktur

d) antalet användare för den samhällsviktiga tjänsten i fråga är inte högt, men dessa användare är starkt beroende av den samhällsviktiga tjänsten, till exempel en vårdgivare.

IV.2 **Den grad till vilken andra sektorer och undersektorer som anges i bilagan till direktivet är beroende av den samhällsviktiga tjänsten i fråga**

41. Kritiska entiteter är ofta starkt sammankopplade och ömsesidigt beroende på komplexa sätt. Beroenden och ömsesidigt beroende är en riskmultiplikator som kan öka betydelsen av en störande effekt.

42. När de tillämpar detta kriterium uppmanas medlemsstaterna beakta huruvida:

a) två eller flera sektorer är beroende av den samhällsviktiga tjänsten i fråga,

b) kritiska entiteter som är verksamma inom andra sektorer och delsektorer än den berörda har alternativ till den samhällsviktiga tjänsten,

c) den störande effekten av en incident i samband med tillhandahållandet av den samhällsviktiga tjänsten skulle spridas snabbt och leda till dominoeffekter inom andra sektorer och delsektorer.

([13]) Se artikel 3 i direktivet, där det anges att direktivet inte hindrar medlemsstaterna från att anta eller behålla bestämmelser i nationell rätt som syftar till att uppnå en högre grad av motståndskraft för kritiska entiteter, förutsatt att sådana bestämmelser står i överensstämmelse med medlemsstaternas förpliktelser enligt unionsrätten.

43. I skäl 18 i direktivet förklaras att ”medlemsstaterna bör därför i möjligaste mån även beakta effekterna på leveranskedjan när de fastställer i hur stor grad andra sektorer och undersektorer är beroende av den samhällsviktiga tjänst som tillhandahålls av en kritisk entitet”.

44. För att hantera sådana effekter i leveranskedjan uppmuntras medlemsstaterna att använda befintlig kartläggning eller genomföra en kartläggning av leveranskedjor för samhällsviktiga tjänster som tillhandahålls av entiteter inom de sektorer som omfattas av direktivet, såsom direkta leverantörer och kunder, indirekta leverantörer och kunder, sektorsövergripande och gränsöverskridande beroenden, inbegripet sådana utanför EU.

IV.3 **Vilken effekt incidenter skulle kunna ha på ekonomisk och samhällelig verksamhet, miljön, den allmänna säkerheten och tryggheten eller befolkningens hälsa, uttryckt i grad och varaktighet**

45. Vid bedömningen av incidentens grad och varaktighet bör var och en av de faktorer som nämns i artikel 7.1 c i direktivet beaktas separat. Ju längre en incident varar och ju allvarligare den är, desto mer betydande bör inverkan anses vara på den ekonomiska och samhälleliga verksamheten, miljön, allmänhetens säkerhet och trygghet eller befolkningens hälsa.

46. När de tillämpar detta kriterium uppmanas medlemsstaterna beakta följande element.

47. När det gäller den inverkan som incidenter kan ha på ekonomisk verksamhet uppmuntras medlemsstaterna att ta hänsyn till

a) uppskattade direkta kostnader i samband med fysiska skador som orsakats av störningar, driftsavbrottets omfattning och varaktighet efter att verksamheten avbrutits, intäktsförluster, potentiella nedläggningar och försäkringskostnader, när dessa effekter är tillräckligt betydande för att potentiellt påverka makroekonomin,

b) uppskattade kostnader till följd av störningar i leveranskedjan som leder till förseningar och brister i tillhandahållandet av samhällsviktiga tjänster, minskade konsumtionsutgifter och förlorat förtroende från allmänheten,

c) de beräknade kostnaderna till följd av effekterna på investeringar, handel och långsiktig ekonomisk tillväxt.

48. När det gäller den inverkan som incidenter kan ha på samhällelig verksamhet uppmuntras medlemsstaterna att bedöma betydelsen av störningar i den offentliga verksamheten på central, regional eller lokal nivå och av störningar i den privata sektorns verksamhet som hindrar den övergripande förmågan att tillhandahålla samhällsviktiga tjänster, inbegripet störningar i vardagen.

49. När det gäller den inverkan som incidenter kan ha på miljön uppmuntras medlemsstaterna att ta hänsyn till

a) beräknade skador på ekosystem och tillgången till ekosystemtjänster enligt definitionen i artikel 2.14 i Europaparlamentets och rådets förordning 2020/852 ([14]) om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar,

b) konsekvenserna för luftkvaliteten (halter av luftföroreningar, luftkvalitetsindex, förändringar i akvatiska ekosystem), vattenkvalitet (förändring i koncentrationer av vatten och marina föroreningar, vattenkvalitet, inverkan på människors hälsa, skador på den biologiska mångfalden), mark (jord, avskogning, urbanisering, jordbruk, förändringar i den biologiska mångfalden),

c) inverkan på klimatförändringarna, inbegripet förändringar i växthusgasutsläppen,

d) materialisering av akuta eller kroniska klimatrisker.

([14]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

50. Bedömningen av den inverkan som incidenter kan ha på miljön bör baseras på en övergripande strategi som beaktar både direkta och indirekta effekter samt konsekvenser på kort och lång sikt. Medlemsstaterna uppmuntras att använda sig av befintliga miljökonsekvensbedömningar eller utföra sådana bedömningar eller strategiska miljöbedömningar eller livscykelbedömningar.

51. När det gäller den inverkan som incidenter kan ha på allmänhetens säkerhet och trygghet uppmuntras medlemsstaterna att ta hänsyn till

a) effekterna av olika typer av incidenter och konsekvenserna för tillhandahållandet av samhällsviktiga tjänster, i fråga om grad och varaktighet, på tillgängligheten och effektiviteten hos offentliga tjänster som ägnar sig åt allmän säkerhet och skydd, såsom polistjänster, brandskyddstjänster, domstolar och fängelser, brottsfrekvensen, risken för social oro på grund av brist på samhällsviktiga tjänster eller varor, eller förändringar i den allmänna uppfattningen om säkerhet och trygghet,

b) inverkan på tillgängligheten och effektiviteten av de offentliga tjänsternas insatskapacitet för allmän säkerhet och trygghet.

52. För att bedöma den inverkan som incidenter kan ha på allmänhetens säkerhet och trygghet uppmanas medlemsstaterna att använda resultat från riskbedömningar, hot- och sårbarhetsanalyser, brottsanalyser och kartläggning, planering och övningar i nödsituationer samt berörda parters engagemang.

53. När det gäller den inverkan som incidenter kan ha på befolkningens hälsa uppmuntras medlemsstaterna att ta hänsyn till

a) förlust av tillgång till hälso- och sjukvård på grund av förseningar i behandlingen, oförmåga att nå medicinska anläggningar, personalbrist, oförmåga att hantera hot mot folkhälsan, påfrestningar på eller förlust av tillverkning av farmaceutiska basprodukter, grundläggande läkemedel, medicinska motåtgärder och medicintekniska produkter som anses vara kritiska vid en folkhälsokris, brist på läkemedel, konsekvenser för psykisk hälsa, ökad sjuklighet och dödlighet (högre kronisk sjukdomsfrekvens, spridning av infektionssjukdomar, skador, dödsfall),

b) avbrott i livsmedelskedjan, avbrott i eller kontaminering av vattenförsörjning (dricksvatten),

c) effekter på hälsan hos utsatta grupper (äldre personer, barn, personer med låg inkomst, patienter med befintliga sjukdomar).

54. För att bedöma hur incidenter kan påverka befolkningens hälsa uppmuntras medlemsstaterna att använda folkhälsoövervakning för att spåra sjukdomsutbrott och förändringar i dödlighet och miljöövervakning, undersökningar och intervjuer i syfte att samla in uppgifter om tillgång till hälso- och sjukvård och den erfarenhet som samlats in före och efter störningar, samt geospatial analys som syftar till att kartlägga sårbara grupper och områden med begränsad tillgång till hälso- och sjukvård.

IV.4 **Entitetens marknadsandel på marknaden för den eller de berörda samhällsviktiga tjänsterna**

55. Marknadsandelen återspeglar leverantörernas relativa ställning på marknaden och baseras i allmänhet på försäljning eller inköp av de relevanta produkterna i det relevanta geografiska området. I allmänhet ger både försäljnings- eller inköpsvärdet och försäljnings- eller inköpsvolymen användbar information ([15]). Medlemsstaterna uppmanas att även konsultera sektorsspecifika statistiska uppgifter eller utföra marknadsundersökningar för att fastställa en entitets marknadsandel.

([15]) Meddelande från Kommissionen – Kommissionens tillkännagivande om definitionen av relevant marknad i unionens konkurrenslagstiftning (EUT C, C/2024/1645, 22.2.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1645/oj), punkterna 105–107.

56. Kriteriet om marknadsandel bör alltid beaktas tillsammans med andra kriterier, eftersom en låg grad av beroende av den samhällsviktiga tjänsten eller tillgången till alternativa tjänsteleverantörer kan minska betydelsen av en störande effekt avsevärt. Beroende kan vara en nyckelfaktor vid bedömningen av hur marknadsandelar påverkas, eftersom det kan förklara hur mycket samhället, specifika sektorer eller andra entiteter är beroende av en viss samhällsviktig tjänst. Vid bedömningen av hur marknadsandelar påverkas ger beroendet en inblick i den relativa systemvikten och kritiskheten i entitetens roll på marknaden för den eller de samhällsviktiga tjänsterna i fråga.

57. Störningen i samhällsviktiga tjänster som tillhandahålls av en entitet med en hög marknadsandel kommer sannolikt att medföra en högre risk för dominoeffekter på tillhandahållandet av andra samhällsviktiga tjänster, särskilt om den samhällsviktiga tjänsten tillhandahålls inom en sektor som uppvisar många ömsesidiga beroenden med andra sektorer, såsom energi- eller transportsektorerna. De störande effekterna av en incident som påverkar tillhandahållandet av en samhällsviktig tjänst av en entitet med låg marknadsandel kan också vara betydande om den tillhandahåller en unik eller oersättlig samhällsviktig tjänst som en sektor är beroende av.

58. När det gäller modeller eller metoder för att bedöma marknaden kan olika tekniker för affärsanalys användas, såsom Porters femkraftsmodell ([16]), swot-analys ([17]), PESTLE ([18]), marknadssegmenteringsstrategi ([19]), kartläggning av kundresor ([20]) och affärsmodellen Canvas ([21]).

IV.5 **Det geografiska område som skulle kunna påverkas av en incident, inbegripet eventuella gränsöverskridande konsekvenser**

59. Medlemsstaterna uppmanas att ta hänsyn till sårbarheten i samband med graden av isolering av vissa typer av geografiska områden, såsom öregioner, avlägsna områden eller bergsområden, i enlighet med artikel 7.1 e i direktivet. Sådana geografiska områden har ofta särskilda behov när det gäller samhällsviktiga tjänster och begränsad kapacitet att hantera störningar.

60. Därtill kan andra faktorer vara relevanta för tillämpningen av detta kriterium:

a) Incidentens direkta eller indirekta effekt i ett geografiskt område uttryckt i yta.

b) Incidentens direkta eller indirekta effekt på det drabbade området, dvs. om det är lokalt, regionalt, nationellt eller gränsöverskridande.

c) Det geografiska områdets särdrag, t.ex. mark, luftrum, vatten, stad, landsbygd eller skog.

61. För att bedöma det geografiska område som skulle kunna påverkas av en incident uppmanas medlemsstaterna att utföra fältobservationer, samla in data från satellitbilder och luftburna bilder, använda undersökningsdata, kartor över energiöverföringsinfrastruktur, kartor över transportinfrastruktur, nätverk för miljöövervakning och GIS-databaser ([22]).

([16]) En metod för att analysera en industris konkurrenskraft på grundval av fem faktorer: rivalitet, nya aktörer, leverantörer, kunder och substitut.

([17]) En metod för att karakterisera de interna och externa krafter som kan skapa möjligheter eller innebära risker för en organisation. Den beaktar organisationens styrkor och svagheter samt externa möjligheter och hot.

([18]) PESTLE-analysen tar hänsyn till politiska, ekonomiska, sociala, tekniska, rättsliga och miljömässiga faktorer och bedömer deras inverkan på dessa externa faktorer på en organisations lönsamhet.

([19]) En teknik för att dela upp marknaden i specifika segment baserat på kundens egenskaper och preferenser.

([20]) En teknik för att förstå och visualisera kundens egenskaper och preferenser.

([21]) En teknik för att bedöma och visualisera olika väsentliga delar av ett företag.

([22]) Möjligheterna i det geografiska informationssystemet (GIS) kan användas för att identifiera faror och visualisera de potentiella effekter som skulle uppstå till följd av en incident. De är också användbara för att utforma riskreducerande åtgärder och motståndskraft för att hantera potentiella effekter.

IV.6 **Entitetens betydelse för upprätthållandet av en tillräcklig nivå på den samhällsviktiga tjänsten, med beaktande av tillgången till alternativa sätt för att tillhandahålla den samhällsviktiga tjänsten**

62. Detta kriterium är bland annat relevant när det gäller tillhandahållandet av livsuppehållande tjänster, såsom dricksvatten, avloppsvatten, energi, hälsa, livsmedelsproduktion och livsmedelsdistribution samt transport, inbegripet trafikledningstjänster, eftersom ekonomin och samhället skulle kollapsa utan dessa tjänster. Vid bedömningen av entitetens betydelse för att upprätthålla en tillräcklig nivå av den samhällsviktiga tjänsten måste medlemsstaterna, i enlighet med artikel 7.1 f i direktivet, ta hänsyn till tillgängliga alternativa sätt att tillhandahålla den samhällsviktiga tjänsten. I detta sammanhang uppmanas de att överväga sådana alternativ när det gäller tillgänglighet, hur snabbt alternativet kan användas, kvaliteten på den alternativa tjänsten och de merkostnader som uppstår. Om användarna inte har något genomförbart alternativ för den samhällsviktiga tjänsten är den störande effekten i allmänhet mer betydande, oavsett antalet användare som påverkas av störningen. Dessutom bör den samhällsviktiga tjänstens karaktär med avseende på dess kritiskhet, egenskaper och huvudsyfte beaktas.

BILAGA

FRIVILLIG GEMENSAM RAPPORTERINGSMALL

I. ALLMÄNNA ÖVERVÄGANDEN

Enligt artikel 5 i direktivet ska medlemsstaterna genomföra en riskbedömning som medlemsstaterna kommer att använda för att identifiera kritiska entiteter i enlighet med direktivet.

I enlighet med artikel 5.4 i direktivet ska medlemsstaterna förse kommissionen med relevant information om de typer av risker som identifierats efter den medlemsstatens riskbedömning och resultaten av denna, per sektor och delsektor som anges i bilagan till direktivet.

Enligt artikel 5.5 i direktivet ska kommissionen i samarbete med medlemsstaterna utarbeta en frivillig gemensam rapporteringsmall i syfte att följa artikel 5.4 i direktivet.

Även om mallen är frivillig uppmanas medlemsstaterna att använda denna gemensamma rapporteringsmall när de tillhandahåller information i enlighet med artikel 5.4 i direktivet. Den gemensamma rapporteringsmallen är avsedd att användas för att rapportera varje sektor separat och, i sektorer med delsektorer, även på delsektorsnivå. Exempelvis skulle rapporteringsmallen användas fem gånger i energisektorn med fem delsektorer.

Denna mall är utformad för att på ett harmoniserat sätt samla in en översikt över information som anses relevant för rapportering till kommissionen, oavsett om informationen är icke-sekretessbelagd eller sekretessbelagd. Om medlemsstaterna väljer att använda denna mall som grund för utbyte av mer detaljerad eller sekretessbelagd information bör detta dock alltid ske genom lämpliga kommunikationskanaler.

Denna mall bör inte betraktas som ett vägledande dokument eller som en ersättning för de riskbedömningar som medlemsstaterna ska genomföra enligt artikel 5 i direktivet.

II. ÖVERVÄGANDEN VID IFYLLANDE AV MALLEN

I det första avsnittet bör medlemsstaterna kontrollera vilka typer av risker som kan påverka tillhandahållandet av samhällsviktiga tjänster för den sektor och delsektor som rapporteras. Om flera typer av risker identifieras kan de olika typerna kontrolleras. Om risker identifieras bör medlemsstaterna överväga att närmare beskriva den relevanta typen av risk.

I det andra avsnittet bör medlemsstaterna kontrollera förteckningen över sårbarheter och potentiella effekter som anses relevanta för att kvalificera resultatet av riskbedömningen. När medlemsstaterna sedan rapporterar om resultatet bör de också tillhandahålla en övergripande bedömning av effekterna av störningar i tillhandahållandet av samhällsviktiga tjänster för den sektor och delsektor som rapporteras. Slutligen bör medlemsstaterna överväga att utvidga svaret om resultatet av riskbedömningen med ett skriftligt inlägg.

I det tredje avsnittet bör medlemsstaterna överväga att dela ytterligare insikter om de typer av risker som identifierats efter riskbedömningen och resultaten av denna, i ett skriftligt inlägg när det gäller metodologi, bästa praxis eller lärdomar från riskbedömningsprocessen. I detta sammanhang anses riskbedömningen vara den övergripande processen för att fastställa arten och omfattningen av en risk genom att identifiera och analysera potentiella relevanta hot, sårbarheter och faror som skulle kunna leda till en incident och genom att utvärdera den potentiella förlusten eller störningen i samband med tillhandahållandet av en samhällsviktig tjänst till följd av den incidenten, enligt definitionen i artikel 2.7 i direktivet.

I det fjärde och sista avsnittet bör medlemsstaterna överväga behovet av kompletterande information som är kopplad till deras rapporteringsskyldighet enligt artikel 5.4 i direktivet genom ett ytterligare skriftligt inlägg.

IDENTIFIERINGSPARAMETRAR

Medlemsstat:	
Behörig myndighet:	
Rapporteringsperiod:	
Sektor:	**Delsektor:**
☐ **Energi**	☐ Elektricitet ☐ Fjärrvärme och fjärrkyla ☐ Olja ☐ Gas ☐ Vätgas
☐ **Transport**	☐ Luftfart ☐ Järnväg ☐ Vatten ☐ Väg ☐ Kollektivtrafik
☐ **Bankverksamhet**	
☐ **Finansmarknadsinfrastruktur**	
☐ **Hälso- och sjukvård**	
☐ **Dricksvatten**	
☐ **Avloppsvatten**	
☐ **Digital infrastruktur**	
☐ **Offentlig förvaltning**	
☐ **Rymden**	
☐ **Produktion, bearbetning och distribution av livsmedel**	
_____	_____

1. TYPER AV RISKER SOM HAR IDENTIFIERATS

1.1

Naturliga risker

☐ Biologisk (t.ex. hälsorelaterade, epidemier, pandemier)
☐ Geofysik (t.ex. jordbävningar, vulkanisk aktivitet, jordskred)
☐ Hydrometeorologisk (t.ex. extrema väderhändelser, stormar, nederbörd, översvämningar, vattenbrist, torka, skogsbränder, värmeböljor, köldperioder)
☐ Utomjordliga (t.ex. soleruptioner)
☐ Andra akuta eller kroniska naturkatastrofer i samband med klimatförändringar eller naturmiljön (t.ex. stigande havsnivåer, föroreningar osv. Beskriv närmare):

Risker orsakade av människan

☐ Kemisk
☐ Radiologisk eller nukleär
☐ Hybridhot ([1])
☐ Sabotage
☐ Terroristrisker (t.ex. genom användning av sprängämnen, tagande av gisslan)

	☐ Andra brott (t.ex. mordbrand, korruption, inbrott, övergrepp, vandalism) ☐ Insiderrisker (t.ex. ont uppsåt, mänskliga fel, försummelse) ☐ Cyberrisker ☐ Militära risker ☐ Utländska direktinvesteringar som påverkar säkerheten eller den allmänna ordningen negativt ☐ Spionage som förberedelse för andra risker orsakade av människan (t.ex. övervakning med luftburen drönare, datastöld) ☐ Samhällsrisker (t.ex. upplopp, strejk) ☐ Andra risker orsakade av människan (beskriv närmare): **Tekniska/teknikrisker** ☐ Oavsiktlig (t.ex. fel, avbrott, funktionsfel, kollision, spill av farligt material, strålning) ☐ Strukturell nedbrytning (dvs. försämring av fysisk infrastruktur över tid och under stress) ☐ Användning av ny (digital) teknik (t.ex. användning av AI) **Sammansatta risker** ☐ Sektorsövergripande risker ☐ Gränsöverskridande risker ☐ Risker mellan sektorer ☐ Andra dominorisker till följd av avbrott i en samhällsviktig tjänst (t.ex. NaTech ([2]), rymdskrot) ☐ Risker som är unika för sektorn och delsektorn (beskriv närmare): ☐ Annat (beskriv närmare):
	Skriftligt inlägg...

([1]) Med begreppet ”hybridhot” avses när hotaktörer, stater eller icke-stater försöker utnyttja EU:s sårbarheter till deras egen fördel genom att använda en blandning av åtgärder (dvs. diplomatiska, militära, ekonomiska, tekniska) på ett samordnat sätt, samtidigt som de ligger under tröskeln för formell krigföring. Denna kategori avser per definition vanligtvis mer än en risk och bör därför väljas tillsammans med övriga risker, beroende på vad som är lämpligt.

([2]) Tekniska bieffekter orsakade av naturliga faror.

2.	RESULTATET AV RISKBEDÖMNINGEN
2.1	**Sårbarheter** ☐ Sektorsövergripande beroendeförhållanden (i linje med de sektorer som anges i bilagan till direktivet) (beskriv närmare) ☐ Sektors- eller delsektorsberoenden (i linje med de sektorer och delsektorer som anges i bilagan till direktivet) (beskriv närmare) ☐ Beroenden av kategorier av entiteter (i linje med kategorierna av entiteter i bilagan till direktivet) (beskriv närmare) ☐ Beroende av entiteter i andra medlemsstater (beskriv närmare) ☐ Beroende av entiteter i tredjeländer (beskriv närmare) ☐ Beroenden i leveranskedjan ☐ Säkerhet och medvetenhet för de anställda ☐ Sårbarheter som är unika för sektorn och delsektorn (beskriv närmare) ☐ Annat (beskriv närmare):
	Skriftligt inlägg...
2.2	**Potentiell inverkan av en betydande störande incident** ☐ Ekonomisk verksamhet (t.ex. ekonomiska skador/förluster, arbetslöshet, anseendeskador, exportrestriktioner, nedgång i utländska investeringar, minskad turism) ☐ Samhällelig verksamhet (t.ex. störningar som påverkar den offentliga förvaltningen) ☐ Miljö (t.ex. skador på ekosystem, föroreningar) ☐ Allmän säkerhet (t.ex. påverkan på räddningstjänster, förflyttning, evakuering) ☐ Säkerhet (t.ex. territoriell integritet, inverkan på brottsbekämpande tjänster, försvar) ☐ Befolkningens hälsa (t.ex. sjukdom, brist på personal, brist på läkemedel, medicinsk utrustning eller medicinska motåtgärder)

	☐ Internationella förbindelser och partnerskap eller diplomatiska förbindelser (t.ex. med länder utanför EU, internationella organisationer, handel) ☐ I den berörda sektorn inom andra sektorer som anges i bilagan till direktivet ☐ På allmänheten (t.ex. dödsfall, skador) ☐ På den inre marknaden ☐ Om samhällsviktiga tjänster till eller i sex eller fler medlemsstater ☐ Effekter som är unika för sektorn och delsektorn (beskriv närmare) ☐ Annat (beskriv närmare):
	Skriftligt inlägg...
2.3	**En störande incidents allvarlighetsgrad** ☐ Relativt obetydlig ☐ Något betydande ☐ Måttligt betydande ☐ Mycket betydande ☐ Allvarligt betydande
	Skriftligt inlägg...

3.	YTTERLIGARE INSIKTER OM DE TYPER AV RISKER SOM IDENTIFIERATS OCH RESULTATEN AV RISKBEDÖMNINGEN
3.1	**Metodiskt tillvägagångssätt**
	Skriftligt inlägg...
3.2	**Bästa praxis**
	Skriftligt inlägg...
3.3	**Lärdomar**
	Skriftligt inlägg...

4.	KOMPLETTERANDE INFORMATION
4.1	*Skriftligt inlägg...*